

Laiškas Valerijai Čiurlionytei, 1917-06-03, [iš Sočio - į Iskorostį].

Ar tai tu manai, kad aš tau nerašytai?..

Ar tai tu manai, kad aš tau nerašytai?..

Aš tau rašau, aš tau kasdien rašau, aš tau ne tik rašau, aš tau ir dainuoju — aš tau po mares plaukydamas vilnis kapoju ir vandenines kibirkštis beriu, aš tau lengvus gludišėlius ir ramunėlius skinu, aš tau vakarę Saulę r[i]eškučiomis bangose žarstau. O tu rašai, kad tris dienas negauni nuo manęs — turbūt sustojo kur. Pas mus taip būna. Palyja kokią naktį pasiutęs lietus, vanduo tiltelius nunešioja — paštas ir nebepravažiuoja, ir laiškų neatveža, ir neišveža.

Ar tai tu man ir siuntinėlių siuntei?.. Aš gavau ir tavo telegramą, ir daugybę laiškų, bet siuntinėlio negirdėjau.

Ir pykstu aš ant savęs — kam aš visokius niekus tau rašau ir tave kankinu.

Vieno, ko man bereikia — tai botago.

Išsitinginiavau kaip žydo katinas, tiek ir tedarau, kad valkiojuos per dienas ir naktis. Net pamiegot netenka kaip reikiant. Viena bėda — kinžalo negaliu niekur gauti pirkti.

Kam tu manai, kad aš tau nerašau!

Aš nuo tavęs neturėjau laiško tris savaites ir aš maniau, kad tu rašai, kad tu atsimeni mane, — ir atsiminei.

Aš nemoku dabar gražiai parašyti.

Ot, kad kur akmenis pavartyti, uoloms pasikarstyti, ažuolo šakas palaužyti, marėse paplaukyti, gyvates pamušti ir ant kranto marių parėkti — tai aš moku dabar.

Tai aš moku dabar ir tylą-tylumėlę mylėti, kiaurią naktį prasėdėti ant marių kranto ir nieko negalvoti, tik su radastomis alsuoti, tik su akmenėliais-akmenučiais tylėti.

Šiandie Subatos vakarėlis.

Ar yra pas tave darželis?..

Ar tu jį laistai, ar lankai?

Gera, kad šiandie Subatvakaris.

Daugiau švenčių pasaulyj — gyvenimas šventesnis.

Kodel tu neparašei, ką siuntinėlyj siuntei — kaip aš jo sulauksiu?

Bet aš manau, kad šią valandą tu mano balsą girdi ir mano sparnus junti — tai ko man daugiau.

„Kas subatos vakarėlį — oi-oi-oi“.

— — — — —

Bučiuoju tave, sesutėle, stiprai, kietai.

Būk Saulėta ir darželyj.

Boliuk[a]s

3/VI 17

KOMENTARAI